

y circunstancias d' aquesta, que ab tan dalé y entusiasme noble vos heu emprés los estudiants de Granollers.

Las tascas periodísticas, ingratis cuasi sempre ho son molt mes en poblacions com la nostra especialment quant son exercidas ab noblesa d' intencions, cas que no sovinteja pas massa, per desgracia, y vosaltres los joves redactors, de LA OPINION ESCOLAR que os hi trobeu, de segur me 'n donarau d' això tota la rahó, perque no es aventurada la suposició de que ab los pochs números que porteu publicats, ja haureu tingut sobrera ocasió de evidenciario. No es que tinga del particular la mes petita noticia, pero crech fermament que LA OPINION ESCOLAR no haurá tingut i' acullida que 's mereix; vull dir, que 'ls redactors d' un periódich honrat, se troben generalment en sa tasca aislats dels demés convehins, semblant talment que la població á la que 's proposan honrar, no tan solament no 'n fa cabal, sinó que 'ls desprecia y 's burla de sa bona fé. Realment es aixís en cert modo y afirmo no sens fonament, que si be son moltas las excepcions que de tals principis se presentan, es Granollers actualment una de las poblacions menos indicadas pera oferirne.

Pero com no es mon intent particularizar respecte á una determinada població, prosseguiré, assenyalant las causas generals d' aquest aislament en que 's troba en poblacions secundàries la prempsa d' ideals generosos, causas que á mon entendre son unas derivadas del publich y otras del propi periódich. Entre aquellas s' hi ha de posar en primer terme l' predomini de la política á la madrilena ab totas las desastrosas conseqüències la falta de cultura y la ignorancia, derivadas també en bona part d' ella, hi desempenyan un paper igualment molt principal.

Y l' periódich moltes vegadas si no fomenta aquet estat social, deixa de millorarlo per mes que sia noblement inspirat. D' aqui que entengui que 'ls periodichs de las poblacions subalternas han de tenir un carácter especialment local y comarcal, es dir que han de parlar forsa de localitat; y ab això no vull significar pas que periodichs com LA OPINION ESCOLAR s' hagin d' ocupar de la política local, que si possible ó convenient es encarrilarla y dirigirla, altres elements son indicats perferho.

¿Qué es per lo que generalment estem mes afectats? Per lo de casa, per lo que estiga relacionat ab la nostra família ó 'ls nostres interessos. Donchs, vetaquí de lo que ab preferencia té de parlar als seus llegidors lo periódich que surt en mitj d'

aquestas famílies socials que constitueixen las poblacions. Te de demostrar una especial predilecció en recordar á sos llegidors una tradició que 'ls hi parli al cor, en descriure y fer reviure una costum en que tots han pres part, en retreure un fet històrich tal vegada de grans ensenyansas y potser desconegut, en estar á la mira de tots los avensos aixís morals com materials que 'n la població ó comarca 's realisin ó pugan realisar-se pera donarlos á coneixer celebrantlos y fomentantlos.

Aixís, es vritat, continuará essent mirat per molts lo periódich ab complerta indiferència, se li dirigiran las mateixas brometas á sa bona fé y potser encara anirán en augment, de part dels sabis de café inflats y buyts de cervell, mes abundants del que 's creu, pero encara que de moment no ho sembli, s' arribarà d' aquesta manera a modificar lo caracter general, se despertarà y 's farà creixer l' amor á la localitat, se contribuirà al agermanament de tots, y si res d' això 's lograba, quant més de la obra periodística 'n quedaria alguna cosa objecte primordial que deu procurar tot escriptor.

No vol dir això que l' periódich local hagi de tenir tancadas sas columnas á lo que sia informació general, als estudis de grán concepció intel·lectual; molt al contrari, que no seria pas poch deficient la publicació que á tal extrem arribés, pero si que 's deu procurar ans que tot, respirin moltas de sas planas l' ayre de la terra, que portin lo sagència de familia, mes escayent que cap altre, mes prototòs, mes moralisador.

¿No ho creyeu aixís, amichs meus de LA OPINION ESCOLAR? Jo veig que si per las proves que já 'n porteu donadas y per los propòsits que heu manifestat vos animaban.

Mes, afegiré: la ingenuitat y la senzillesa deuen caracterisar especialment á las produccions destinades á periódichs de localitat, ingenuitat y senzillesa que no 'ls hi privan pás, de que estigan saloullades de totas las bellesas literàries que requereixen. Quant no n' ha patit la cultura catalana per tenirlo oblidat molts escriptors, rebaixintse á ser uns vergonyants y desgraciats imitadors d' altres literatures enfarfegadas é impropias del nostre espírit de rasgal.

Y pera obtenir aquesta espontaneitat en las produccions literàries y fins en calse vulga altra producció, l' us de la llengua catalana, de la llengua dels nostres pares, de la llengua dels nostres cors es lo camí més bò y mes infalible. Y encara que no fos precís seguirlo per escriure bò y sincerament lo que 's vol escriure, jo crech ademés que la dignitat hi obliga; altrament aixís s' inclina á creure-ho